

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهرام رحمانی
۱۶ جنوری ۲۰۱۵

قتل عام در نیجریه!

هفته گذشته، روزهایی که افکار عمومی مردم جهان به سوی فرانسه و ترور هولناک هیأت تحریر مجله فکاهی و طنز «شارلی ابدو» و گروگان‌گیری و حمله به یک فروشگاه مواد غذایی در پاریس متمرکز شده بود، بیش از دو هزار تن از اهالی نیجریه توسط گروه اسلامی بوکو حرام قتل‌عام شدند. همچنین بیش از بیست هزار نفر نیز از این منطقه به سمت مایدوگوری، مرکز ایالت بورنو یا کشورهای همسایه فرار کرده‌اند.

این حملات و خشونت مرگبار گروه اسلامی بوکو حرام، با دو حمله انتحاری توسط دو زن روز یکشنبه ۱۱ جنوری ۲۰۱۵ در بازار پوتیسکوم باعث کشته‌شدن چهار نفر شدند، ادامه یافت. ولی حمله تکان‌دهنده در مایدوگوری اتفاق افتاد. انفجار بمب‌های جاسازی شده بر بدن یک دختر ده ساله باعث کشته‌شدن نوزده نفر شد.

این فجایع هولناک نشان‌دهنده این واقعیت غیرقابل انکار است که حکومت‌ها و گروه‌های اسلامی، کمترین ارزشی برای جان و زندگی انسان‌های بی‌گناه و بی‌دفاع، حتی منفجر کردن کودکان نیز کمترین ابائی ندارند.

فراموش نکرده‌ایم که از جمله در جنگ ایران و عراق نیز با فرمان روح‌الله خمینی، کودکان را از مدارس و بدون اطلاع والدین آن‌ها، به جبهه‌های جنگ بردند و صدها هزار نفر از آن‌ها را حتی در پاک کردن میدان‌های مین به هلاکت رساندند.

پس از این که روز یکشنبه ۱۱ جنوری ۲۰۱۵ برابر با ۲۱ دی ۱۳۹۳ مردم آزاده فرانسه، نهادهای دموکراتیک، اتحادیه‌های کارگری و سازمان‌ها و احزاب سیاسی، تظاهرات عظیمی علیه ترور نویسندگان و کاریکاتوریست‌های نشریه «چارلی ابدو» و در دفاع از آزادی برگزار کرده بودند، حضور سران برخی کشورها در این روز در پاریس، به خصوص نتانیاهو نخست وزیر اسرائیل و داوداوغلو نخست وزیر ترکیه، بحث‌های زیاد و انتقادات شدیدی را به خصوص متوجه دولت فرانسه کرده است.

از تظاهرات پاریس، از جمله تصویری از حضور سران حدود چهل حکومت سرمایه‌داری جهان در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است که گویا آن‌ها در منطقه‌ای از پاریس و در میان هزاران مأمور امنیتی لباس شخصی و پولیس دست در دست همدیگر این عکس را گرفته‌اند تا ریاکارانه به جامعه جهانی نشان دهند که گویا مخالف تروریسم و طرفدار آزادی بیان هستند. در حالی که آن‌ها و همفکران‌شان در جهان، برای حفظ کاپیتالیسم و حاکمیت‌شان از هیچ جنایتی رویگردان نیستند.

رئیس جمهور فرانسه، با بهره‌برداری از ترور پاریس و احساسات مردم، بلافاصله اعلام کرد که ناو هواپیمابر شارل دوگل را راهی خاورمیانه خواهند کرد. فرانسوا هولاند رئیس جمهور فرانسه، در رابطه با اعزام ناو هواپیمابر شارل

دوگله به خاورمیانه، تأکید کرد: «این ناو هواپیمابر «در صورت لزوم»، امکان انجام عملیات نظامی در عراق در مقابله با تهدیدات نظامی گروه دولت اسلامی (داعش) را فراهم خواهد آورد.»

او ضمن ابراز تأسف از عدم واکنش به موقع کشورهای غربی، تأکید کرد: «متأسفم که با اقدام به موقع نتوانستیم مانع از پیشرفت افراطگرایان شویم.» فرانسوا هولاند، با اشاره به برخی گمانه‌زنی‌ها در ماه اگست ۲۰۱۳ در خصوص احتمال انجام عملیات نظامی در سوریه، گفت: «در آن زمان فرانسه آماده وارد شدن به عملیات نظامی بود اما روش دیگری ترجیح داده شد و اکنون شاهد نتیجه آن هستیم.» بنابراین، اولاند زنگ اشغال نظامی سوریه را به صدا درآورده است. بدین ترتیب، واقعیت‌های تاریخی، بارها اثبات کرده‌اند که سران حکومت‌های سرمایه‌داری از مدل دموکراتیک غربی گرفته تا مدل‌های دیکتاتوری شرقی، هم خودشان دست به تروریسم دولتی می‌زنند و هم اگر به نفعشان باشد گروه‌های مرتجع تروریستی اسلامی و غیراسلامی را نیز آموزش می‌دهند و مسلح می‌کنند و به جان شهروندان کشورهای مختلف می‌اندازند.

تبهکاران گروه تروریستی بوکوحرام که سوم جنوری دو هزار و پانزده یک پایگاه نظامی مهم را در شهر گانا واقع در شمال شرقی نیجریه تصرف کرده بودند، روز چهارشنبه هفتم جنوری تا دهم، با حمله گسترده به شهر گانا، حدود ۲۰۰۰ نفر از غیر نظامیان این شهر را قتل‌عام کردند. یعنی روزهایی که دفتر نشریه چارلی ابدو در پاریس مورد حمله قرار گرفت و مسئولیت این حمله تروریستی را نیز گروه القاعده یمن به عهده گرفت، مردم نیجریه نیز با کابوس هولناک و کشنده‌ای روبه‌رو بودند.

اگرچه آمار دقیقی در دست نیست اما به گفته مقامات محلی و سازمان‌های غیر دولتی در کمتر از ده روز گذشته بیش از دو هزار نفر در اطراف شهر باگا در شرق نیجریه کشته شده‌اند.

محمد ابا گوا، سخنگوی یک گروه دفاع مردمی به رسانه‌ها گفته است: «قتل‌عامی که تروریست‌های بوکوحرام در باگا مرتکب شدند، بسیار شدید بود.»

وی افزود: جنگجویان این گروه از شمارش اجساد کشته‌شدگان دست کشیده‌اند. به گفته گوا، «کسی نمی‌توانست به اجساد و افراد شدیداً مجروح که ممکن است تا این لحظه جان‌باخته باشند، رسیدگی کند.» یکی از مقامات نیز محلی گفته است که قربانیان به طور عمده زن، کودک و افراد سال‌خورده هستند که در هنگام ورود تروریست‌ها به شهر نتوانستند، از دست آنان بگریزند.

دفتر کمیساری عالی سازمان ملل در امور پناهندگان نیز روز جمعه نهم جنوری ۲۰۱۵، اعلام کرد بیش از هفت هزار و سیصد نیجریه‌ئی در تلاش برای فرار از حملات مرگبار بوکوحرام کشور خود را ترک کرده و عازم چاد شده‌اند. همچنین به گزارش سازمان عفو بین‌الملل از آغاز سال نوی میلادی بیش از بیست هزار نفر از شهر باگا فرار کرده‌اند. شاهدان عینی می‌گویند ساکنان روستاها قتل‌عام شده‌اند و تا فاصله پنج کیلومتری، جاده مملو از جسد است. این سازمان*، همچنین گاشمار و تصاویر ماهورئی این کشتار را نیز منتشر کرده است.

سازمان عفو بین‌الملل روز پنجشنبه دهم جنوری، با انتشار تصاویری ماهواره‌ئی، شواهد معتبر و تازه‌ای را از این قتل‌عام منتشر کرده است.

طبق گزارش عفو بین‌الملل، علاوه بر قتل‌عام حدود ۲۰۰۰ نفر در نیجریه، برآورد می‌شود که بیش از ۳ هزار و ۷۰۰ ساختمان مورد یورش مهاجمین قرار گرفته‌اند. بیش‌تر این ساختمان‌ها تخریب شده‌اند. این حمله بوکوحرام از سوم جنوری ۲۰۱۵ آغاز شد و چهار روز به طول انجامیده است.

یکی از سخنگوهای ارتش نیجریه گفته است که نیروهای نظامی مشغول مبارزه با بوکو حرام در اطراف باگا هستند، اما خبرگزاری فرانسه به نقل از شاهدان عینی می‌گوید که هیچ سربازی در این منطقه دیده نمی‌شود.

اکثریت جمعیت شمال نیجریه را مسلمانان و جنوب آن را مسیحیان تشکیل داده‌اند. از نظر اقتصادی و آموزشی بین این دو منطقه تفاوت‌های زیادی وجود دارد که ریشه آن تاریخی است و به زمان استعمار بریتانیا برمی‌گردد. بوکو حرام، اعضای خود را از بین مردان قومیت‌های مختلف شمالی که عمدتاً فقیر، بی‌سواد و بی‌کار هستند، انتخاب می‌کند. بنابراین، ریشه مهم و درگیری و جنگ و قدرت‌گیری بوکو حرام در همین تبعیضات و تفاوت‌های تاریخی و کنونی این کشور نهفته است. از سوی دیگر، اکثریت سربازان ارتش نیجریه را نیز اهالی شمال نیجریه تشکیل می‌دهند. در حال حاضر، بوکو حرام بخشی از شمال شرق این کشور را زیر کنترل خود دارد و تهدیدی در مرزهای سه کشور نیجر، چاد و کامرون است.

تا چند سال پیش، شاید اکثر اهالی نیجریه اسم بوکو حرام را نشنیده بودند ولی با ربودن بیش از دویست دختر دانش‌آموز در شمال این کشور، همه جهان شروع به صحبت درباره این گروه کرد. حتی جنبشی با عنوان «دختران ما را بازگردانید» در سراسر جهان پا گرفت.

نام این گروه اسلامی، همواره با ترور، آدم‌ربائی، خشونت و کشتار در شمال نیجریه مرتبط است. بوکو حرام (به زبان هوسه یعنی تحصیل غربی حرام است) با نام رسمی «جماعت اهل سنت برای دعوت و جهاد»، در سال ۲۰۰۲ میلادی در مایدوگوری توسط محمد یوسف که سلفی است بنیان گذاشته شد. هدف این گروه اجرای قوانین اسلامی در کشور نیجریه است. محمد یوسف در سال ۲۰۰۹ میلادی کشته شد و ابوبکر شکائو جای او را گرفت.

این گروه اسلامی، از سال ۲۰۰۹ تاکنون مسؤلیت تعدادی از حملات مسلحانه و بمب‌گذاری‌ها در بخش‌های مختلف نیجریه را به عهده گرفته است. تا کنون هزاران نفر در این حملات کشته و حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار تن بی‌خانمان شده‌اند.

گروه‌های اسلامی، با اتکاء به ایدئولوژی اسلامی و الهی و کتاب به اصطلاح «آسمانی» شان یعنی قرآن، و به تبعیت از اهداف و سیاست‌ها و الگوهای محمد و علی و عمر و عثمان و ابوبکر این بنیان‌گذاران اسلام، هیچ حد و مرز و معیار و ارزش انسانی را به رسمیت نمی‌شناسند. هیچ‌گونه حق و حقوقی برای زنان قایل نیستند و کودکان ازارند و... به همین دلایل حکومت‌ها و گروه‌های اسلامی که خود را نماینده خدا بر روی زمین می‌دانند به خود حق می‌دهند هرگونه جنایتی را با شعار «الله اکبر» علیه بشریت سازمان دهند. برای آن‌ها مهم نیست یک کودک را بکشند یا یک سالمند را. برای حکومت‌ها و گروه‌های اسلامی، از جمله استفاده از کودکان برای عملیات انتحاری، جنگ، بمب‌گذاری در هتل‌ها، اتوبوس‌ها، قطارها، هواپیماها و ترور در فرانسه، امریکا، سویدن، افغانستان، نیجریه، لیبیا، مصر، سوریه، عراق، ایران و کشتن شهروندان این کشورها کمترین اهمیتی ندارد. چرا که برای آن‌ها، فرقی ندارد که فرد و یا افراد بی‌گناه و با گناه می‌کشند؛ مهم آن است که با آفریدن رعب و وحشت و کشتار به اهداف سیاسی-اسلامی خود دست پیدا کنند.

مذهب در جهان امروز، همانند گرایش‌های فاشیستی و ناسیونالیستی و نژادپرستی، از گرایش‌های تاریخی و پوسیده سیستم سرمایه‌داری است که هر موقع سرمایه و قدرت و حاکمیت نیاز داشتند این گرایش‌ها وحشیانه خود را با تمام قدرت وارد صحنه سیاسی و اجتماعی جوامع مختلف می‌کنند. به عبارت دیگر، اگر حکومت‌های سرمایه‌داری تا دیروز و در همین صد سال اخیر، در رقابت با همدیگر و تقسیم جهان، غارت مواد خام و ثروت‌ها و منابع کشورهای مختلف، دو جنگ جهانی خانمانسوز راه انداخته‌اند و میلیون انسان را به دیار نیستی فرستاده‌اند؛ اگر تا دیروز کودتاهای خونینی را سازمان داده‌اند در این ۲۵ سال گذشته، یوگسلاوی سابق را تکه و پاره و پاکسازی قومی و ملی کرده‌اند؛ مستقیماً عراق و افغانستان و لیبیا را به اشغال نظامی و شرکت‌های چند ملیتی خود در آورده‌اند و این کشورها را به قتل‌گاه شهروندان تبدیل کرده‌اند. در سه سال گذشته در جنگ داخلی سوریه، بیش از دویست هزار انسان را قتل‌عام کرده‌اند و میلیون‌ها شهروند این کشور را نیز در داخل و خارج کشورشان آواره کرده‌اند. به این ترتیب، ظاهراً جنگ جهانی سوم

راه نینداخته‌اند در حالی که دست‌کم در سی نقطه جهان جنگ و خونریزی‌شان با بربریت و وحشی‌گری و با شدت تمام در جریان است.

در این میان، یک سؤال مهم و پایه‌ی این است که چرا حکومت‌های سرمایه‌داری جهان و سران حکومت‌هایی که در پاریس ادای دفاع از آزادی بیان و مبارزه علیه تروریسم را درآوردند و ریاکارانه اشک تماشای ریختند تا با مخفی کردن تروریسم دولتی‌شان، تروریسم گروه‌های اسلامی را که دست‌پرورده خودشان است برجسته کنند. پس چرا اکنون برای ۲۰۰۰ انسانی که در نیجریه قتل‌عام شدند چنین نمایش‌هایی راه نمی‌اندازند؟

چرا در مورد این جنایت هولناک، رسانه‌های سرمایه‌داری جهانی، مهر سکوت بر لب زده‌اند و یا در گوشه‌ی از صفحات خود به عنوان یک خبر نه چندان «مهم»، آن را منتشر کرده‌اند.

البته روشن است که حساب مردم آزاده جهان از حکومت‌ها جداست. در روزهایی که کوبانی با حملات وحشیانه گروه اسلامی خلافت اسلامی (داعش) مواجه بود و زنان و مردان قهرمان این منطقه دوش‌به‌دوش هم از خانه و کاشانه و آرزوها و اهداف و سیاست‌های انسانی‌شان دفاع می‌کردند، حکومت‌ها منتظر سقوط کوبانی بودند در روز اول نومبر ۲۰۱۴، صدها هزار انسان در کشورهای مختلف جهان در همبستگی با مردم کردستان سوریه و دفاع از کوبانی محکوم کردن داعش به خیابان‌ها آمدند و دست به تجمع و راهپیمایی و سخنرانی زدند.

مخالفت حکومت‌های غربی با تروریسم، عمدتاً در کشورهای خودشان است. چرا که ترورها، قبل از همه موقعیت احزاب حاکم را متزلزل می‌کند و به خطر می‌اندازد. اما همین حکومت‌ها، هنگامی که به قاره‌ها و کشورهای دیگر می‌روند بلافاصله با راه‌انداختن جنگ و کشتار و بمباران‌های هولناک، از یک‌سو تروریسم دولتی را گسترش می‌دهند و از سوی دیگر، برای حفظ و تحکیم موقعیت سیستم سرمایه‌داری و منافع اقتصادی، سیاسی و نظامی‌شان، همواره گروه‌های ارتجاعی اسلامی و یا ناسیونالیستی و فاشیستی را تقویت می‌کنند و آن‌ها را به قدرت می‌رسانند تا جنبش‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی آزادی‌خواه و برابری‌طلب و چپ و جنبش کارگری کمونیستی ضدسرمایه‌داری به قدرت نرسند.

متأسفانه جامعه بشری، سال تازه ۲۰۱۵ را با تشدید جنگ و خونریزی در اوکراین، سوریه، عراق، افغانستان، لیبیا و...، ترور تکان‌دهنده پاریس، ادامه سانسور و سرکوب و اعدام در کشورهایمانند ایران، به ویژه قتل‌عام دو هزار انسان در نیجریه، آن هم تنها در طول دو هفته نخست امسال، آغاز که شواهد و نشانه‌های خوبی نیستند. مثل معروفی است که می‌گویند: «سالی که نیکوست از بهارش پیداست!»

با توجه به شرایط موجود جهان، سؤال اساسی این است که بشریت چگونه می‌تواند بر این همه وحشی‌گری و بربریت سرمایه‌داری و گرایش‌های مختلف آن فایز آید و جهانی امن و آزاد و عادلانه و درخور و شایسته انسان بسازد؟

اگر جواب این سؤال، اراده‌گرایانه و دل‌به‌خواهی نباشد بسیار سخت و دشوار است. اما با مراجعه به دستاوردهای تاریخی و انقلابات تکنونی جوامع مختلف، می‌توان جواب این سؤال را مسؤلانه داد. تحولاتی که در تاریخ کشورهای مختلف عملاً تجربه شده و به تغییرهای بنیادی در و در جهت بهبود زیست و زندگی فردی و جمعی انسان‌ها و حتی روابطه و مناسبات و حقوق بین‌الملل نیز منجر شده‌اند. به این معنی که در قرن‌های نوزده و بیست همه مردم آزادی‌خواه، برابری‌طلب، عدالت‌جو، نیروهای سوسیالیست و کمونیست و همچنین کمپین‌ها و نهادها و جنبش‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و در پیشاپیش همه جنبش کارگری آن نقشی سرنوشت‌سازی که در عرصه اقتصادی، سیاسی و تولیدی دارد اگر با نقد سیاست‌ها و اهداف و کمبودهای تکنونی طبقه خود، تحولی تازه‌ای ایجاد کند، صفوف طبقاتی خود را از پائین متحد و متشکل سازد و نه به عنوان سیاهی لشکر احزاب پارلمانی و رأی‌دهنده به آن‌ها، بلکه به مثابه یک طبقه اصلی جامعه در مقابل طبقه صاحبان سرمایه و حکومت‌های آن، به طور متحد و متشکل و همبسته با

قدرت ظاهر شود و به طور کلی بدیل طبقاتی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی خود را در مقابل جوامع قرار دهد آن موقع می‌توانیم امیدوار باشیم و افق و چشم‌انداز روشنی را برای آینده بهتر و انسانی‌تر در مقابل خود ترسیم کنیم. و با هدف تغییر وضع موجود غیرانسانی و ساختن جامعه نوین، فعالانه و با جدیت تلاش و مبارزه کنیم. در غیر این صورت و در غیاب جنبش‌های رادیکال کارگری، زنان، دانش‌جویان و جوانان، نهادهای دموکراتیک نویسندگان، روزنامه نگاران، هنرمندان پیشرو و...، اگر این وضعیت دردناک نسبت به گذشته وخیم‌تر هم نشود در بهترین حالت به همین منوال ادامه خواهد یافت.

پنج‌شنبه بیست و پنجم دی [جدی] ۱۳۹۳ - پانزدهم جنوری ۲۰۱۵

* در لینک زیر تصاویر ماهواره‌ای قتل‌عام نیجریه را می‌توانید مشاهده کنید که توسط عفو سازمان بین‌الملل منتشر شده است:

<http://persian.euronews.com/2015/01/15/images-show-boko-haram-s-massive-destruction-in-baga-nigeria>